

Ks. JERZY STROBA — Katowice

SELEKCJA KANDYDATÓW DO KAPŁAŃSTWA

Selekcja kandydatów do kapłaństwa jest trudnym i chyba najdokuczliwszym odcinkiem pracy seminaryjnej.

Ważniejsze wskazania Kościoła dotyczące selekcji kandydatów do kapłaństwa zawarte są w Kodeksie Prawa Kanonicznego i w niektórych wskazaniach Stolicy Apostolskiej.

1. Prawo kanoniczne wskazuje głównie na podstawy selekcji, tj. na przymioty, które czynią kandydata zdatnym lub niezdatnym do kapłaństwa. Kanon 1363 wymaga od kandydata do seminarium ślubnego pochodzenia, usposobienia i nastawienia woli, które stwarzają nadzieję, iż będzie stale pożytecznym sługą Kościoła. Kan. 973 mówi o kandydacie do tonsury i święceń niższych, że musi mieć postanowienie dojścia do kapłaństwa oraz dawać podstawę do sądenia, iż będzie kiedyś godnym kapłanem. Od kandydata do święceń wyższych wymaga pozytywnych argumentów, które by dawały moralną pewność, że posiada kanoniczną zdatność do święceń. Za najważniejsze elementy zdatności uważa się: dobrą intencję, zdrowie fizyczne i psychiczne, wymagany poziom moralny i należytą wiedzę. Kan. 1371 wylicza przymioty stanowiące podstawę do usunięcia z seminarium: nieznośność, niepoprawność, buntowniczość, obyczaje i cechy naturalne czyniące alumna niezdatnym do stanu kapłańskiego, małe postępy w nauce, występki przeciw obyczajności i wierze. Prawo kanoniczne wylicza następujące środki do poznania wymienionych przymiotów: egzaminy o święceniach i z przedmiotów teologicznych, zapowiedzi oraz badania przeprowadzone przez proboszcza i zarząd seminarium. Zakłada obserwację przełożonych seminarium.

2. Z oświadczeń Stolicy Apostolskiej w tej materii godne są uwagi: Instrukcja św. Kongregacji Sakramentów z r. 1930 oraz encyklika Piusa XII *De sacerdotalis vitae sanctitate promovenda* (1950). Obydwa oświadczenia podkreślają zgodnie obowiązek selekcji spoczywający na ordynariuszu i na przełożonych seminarium. Instrukcja zwraca tu uwagę na konieczność zebrania informacji o kandydacie do święceń, zbadania czystości intencji i dobrowolności decyzji. Za szczególne znaki uważa pobożność,

skromność, czystość, pociąg do świętych funkcji, postęp w naukach, dobre obyczaje. Encyklika Piusa XII wskazuje przede wszystkim na podstawy selekcji, dobrą intencję, przymioty moralne, wykształcenie, inteligencję zdatną do orientowania się we współczesnych zagadnieniach. Każę też baczną uwagę zwracać na zdrowie fizyczne i psychiczne kandydatów.

Przy selekcji kandydatów należy zwracać uwagę zwłaszcza na: środowisko rodzinne kandydata, na jego uzdolnienia naturalne i współpracę z łaską. Przy ocenie środowiska rodzinnego należy zwrócić uwagę na uzdolnienia rodziców i rodzeństwa, ich charaktery, losy życiowe, kulturę osobistą, stan zamożności, ich pobożność, cnoty i nałogi. Należy też zbadać od dziadków wyłącznie zdrowie fizyczne i psychiczne członków rodziny. Przy badaniu naturalnych uzdolnień kandydata należy zwrócić uwagę na to, czy kandydat ma zadowalające zdrowie fizyczne i psychiczne, czy ma wystarczający stopień inteligencji teoretycznej czynnej oraz czy go cechuje ciężenie poznawcze ku światu duchowemu, zdolność do introspekcji, wrażliwość na wartości religijne, postawę apostołską, właściwy stosunek do społeczności i zdolność do zachowania celibatu. Współpraca z łaską objawia się najlepiej w stopniu, w jakim łaska powołana formuje postawę alumna.

Wśród środków służących do stwierdzenia podstaw selekcji należy wymienić: obserwację połączoną z wnikliwą interpretacją spostrzeżeń, regularne indywidualne rozmowy przełożonych z alumnami, konferencje przełożonych, świadectwa wakacyjne księży proboszczów, badania lekarskie i psychologiczne, kontakt osobisty z proboszczami alumnów, kontakt osobisty z rodzicami alumnów i modlitwy w intencji selekcji kandydatów do kapłaństwa.

Zasadnicza selekcja odbywać się powinna w czasie pierwszego roku studiów. Drugim ważnym etapem selekcji powinien być czas przed tonsurą.

PROTOKÓŁ Z OBRAD SESJI KSIĘŻY REKTORÓW NA ZJEŹDZIE REKTORÓW I PROFESORÓW ZAKŁADÓW TEOLOGICZNYCH W POLSCE

Pierwszy dzień obrad dnia 9 września 1958 roku.

Obrady w jednej z sal KUL otworzył w imieniu Przewodniczącego Komisji dla Spraw Studiów, J. E. Biskupa Michała Klepacza, Ks. Biskup Władysław Suszyński — Rektor Seminarium Duchownego w Białymstoku. Poinformował on obecnych, że J. E. Ks. Biskup Michał Kle-